

Snese af Deputationer i de to sidste Rigsdagssamlinger har henvendt sig til Rigsdagen med Anmodning om endelig ikke at lade denne Sag strande, men søge den fremmet trods de herskende ekstraordinære Tilstande. I Henhold til den saaledes allerede indenfor Udvalget stedfundne Drøftelse af det ærede Medlems Opfattelse maa jeg paa de øvrige 14 Medlemmers Vegne opfordre Tinget til at stemme imod den af det ærede Medlem foreslaaede Dagsorden.

I øvrigt synes jeg, at der var noget uklart i det ærede Medlems Betragtninger med Hensyn til, hvad vi paa nærværende Tidspunkt skal gøre, og hvad den nuværende Situation opfordrer til med Hensyn til vort Trafikvæsen. For at tage en af de sidste Udtalelser var det umuligt for mig at blive klar over, hvorvidt det ærede Medlem deler den socialistiske Opfattelse, at det, vi under Krigen har set i Retning af Udbygning fra Dampskibsselskabernes Side, burde opfordre Staten til snarest muligt at anbringe nogle Millioner i Skibe, f. Eks. til Besørgelse ved Statsdrift af Landbrugseksporsten til England og Importen af Kul, Foderstoffer og andre Raastoffer. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han ikke er fremmed for den Tanke, at Rigsdagen vil blive stillet overfor et Lovforslag i denne Retning, og naar Socialdemokraterne fremsætter et saadant Lovforslag — jeg haaber, at de Penge, som udkræves i dette Øjemed, vil kunne skaffes til Veje — glæder jeg mig over, at det ærede Medlem vil støtte Lovforslaget og bidrage sit til, at det vedtages i det andet høje Ting.

Det, der virker stærkest i det ærede Medlems Argumentation, er Paastanden om det urimelige i paa nærværende Tidspunkt at vedtage Jernbaneprojekter, hvis Gennemførelse ikke er mulig i nogen overskuelig Fremtid. Det ærede Medlem nævner Aaret 1968 som Udgangen af den Periode, hvorom det drejede sig med Hensyn til denne Sags Gennemførelse. Jeg begriber overhovedet ikke, hvorledes det ærede Medlem kommer til Aaret 1968, han kunde lige saa godt sige Aar 2000 eller mere. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem en Gang har sagt, at det vilde vare 2—300 Aar, inden vi fik gennemført det, som Udvalget her indstiller. Jeg synes, at dette i og for sig er ganske ligegyldigt. Der er jo ingen, hverken det ærede Medlem eller jeg, der kan have nogen begrundet Mening om, hvornaar alt dette kan gennemføres. Jeg har selv fremhævet, at

den ekstraordinære Situation for nærværende Tid umuliggør Gennemførelsen af mange Forslag, som ellers alle i Realiteten er enige om. Der er jo mange Bane-forslag, hvis Gennemførelse det ærede Medlem har støttet; jeg troede f. Eks., at det var hans alvorlige Ønske at faa gennemført to saa betydelige Forslag som Horsens—Tørring- og Horsens—Bryrup-Banernes Ombygning; det ærede Medlem har i Udvalget sluttet sig til disse Forslag, naar vi har forhandlet dem. Men Sagens Gennemførelse lægges jo i Administrationens Haand. Ligesom i 1908, da man vedtog 51 nye Baneanlæg, hvoraf en Del jo endnu ikke er kommet til Udførelse, saaledes lægger vi det nu i Ministeriets Haand at udføre, hvis Forholdene muliggør det, 34 delvis nye Baneanlæg. Hvis det er uforsvarligt at gennemføre dem, vil Ministeriet selvfølgelig ikke søge Bevilling dertil og ikke meddele Koncession, men Udvalgets 14 Medlemmer, Repræsentanterne for de 3 andre politiske Partier i Rigsdagen, maa bestemt hævde, at det vilde være ganske urigtigt paa det nærværende Tidspunkt at standse den Virksomhed til Bedste for Arbejderklassen, som gaar ud paa at skabe Arbejde fremfor at uddele Understøttelse. Det er nemlig et meget væsentligt Argument for at fremme denne Sag, at det paa nærværende Tidspunkt, hvor der netop, som det ærede Medlem talte om, er Vanskeligheder for Tilførsel af Raastoffer, er naturligt, at Regeringen faar Midler i Hænde til at imødegaa den truende Arbejdsløshed ved Hjælp af Foretagender, som dog trods alt er nyttige og værdifulde. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) udtalte en Gang, at Idealet var en Bane til hver Mands Dør. Da vi nu en Gang ikke kan naa dette, er det næstbedste selvfølgelig de flest mulige Baner. Det Syn, der gør sig gældende indenfor dette Jernbaneudvalg, ligesom det har gjort sig gældende indenfor alle andre hidtidige Jernbaneudvalg, er, at det er produktive Foretagender, som man sandelig ikke bør lægge Sten i Vejen for.

Jeg gentager dette, som det forekommer mig, afgørende Moment i denne Sag, at vi netop lægger Afgørelsen af, hvilke Koncessioner til Nyanlæg der skal meddeles, i Regeringens Haand. Vi har lagt det i Regeringens Haand, naar Situationen dertil er inde, at fremkomme med Forslag til et finansielt Grundlag for disse Projekters Gennemførelse, og der vil der være